Vitae sanctorum patrum

[Köln: Bartholomäus von Unckel], [ca. 1476]

ꝗ viroꝝ sensus cape atqꝫ pfectio
rē subire intelligētiam vt possi⁹
virtutibꝯ aī emitescere Sed et a-
lia multa de h̄ scō viro dei Apel
les narratione nobis fidelissima
ꝯmendauit q̄ ꝯcta ꝯscribere ꝗ p
longū videt᷑ et pre magnitudīe
sui nonnullis fortasse audientiū
vix [esset] credibile ¶ Ca·viij·

Vidim⁹ et mōnsteriū scī Pa
functij hōis dei q̄ nominatis
simus in illis locis anachorites
et vltimi inhabitator fuerat des
ti in regione heracleos splendide
apd̄ Thebaidos vrbis De hoc
ergo fidelissima patꝝ narratioē
ꝯperimus ꝙ cū fuiss̄ vite an
gelice quodam tp̄e orauerit deū
vt sibi oñderet cui scōꝝ filis ha-
beretur Assistens vero angelus
respondit ei ꝙ filis ess̄ simpho
niaco cuidam q̄ in vico illo cātan
di arte victū querebat Tunc il
le obstupefactus nouitate respō
si cū oī pperatione pgens ad vi
cū pquirit hominem Et cū iueis
set studiosissime pcunctat᷑ ab eo
q̄dnā sancti et religiosi opis ge
stū sit ei oēsqꝫ actus eius discu- [curiosi⁹]
tit At ille respondit [fenīs] qd̄ res erat
se eē indignissime vite hoīez pec
catorē atqꝫ ante non multū tpis
ex latrone ad istud qd̄ nūc exer
cere videret᷑ fedū artifitiū deuolu
tū Pafuntius vero eo magis in
stabat reqrēs si q̄d ei forte vel it
latrociniapri opis fuiss̄ admissū
Nihil inq̄t m̄ ꝯscius sū boni: h̄
tū scio ꝙ cū it latrones essez cap
ta ē aliqn̄ a nob̄ virgo dei ꝯsecrta
h⁹ cū ceteri college mei latroēs
cuperent eripere pudorem obie
ci me in mediū et eripui de conta
minatiōe latronuꝫ et nocte dedu
cēs eam vsqꝫ ad vicū domui sue
restitui intactam Alio qꝫ tpe in
ueni mulierem honeste forme ī
heremo oberrantem Hec cū int
rogaretur a me vnde vel cur aut
quō in hoc loco aduenisset: rn̄dit
Nihil me interroges infelicissiāꝫ
mulierē nec cās ē q̄ras: s̄ si ācillā
placet hrē abducito q̄ vis Mi-
hi enī infelici est maritus q̄ debi
ti fiscalis grā sepe suspensus et
flagellatus ac penis oībꝯ cru-
ciatus seruatur in carcere nec ali
aꝫ ob cāꝫ pducit᷑ n̄ vt tormēta pa
tiatur Tres āt nob̄ filij fuerunt
q̄ iā p eiusdē debiti ncc̄itate di-
stracti sūt Ego qꝫ misertima que
ad silēs penas inquiror de loco
ad locū fugitās media miseiaqꝫ
ꝯfecta p hec nūc latitās oberro
loca triduū h̄ iā sine cibo ducēs
Ego vbi hec audiui miserat⁹ ad
duxi eam ī spelūcā ꝗ reficiens aī
mā eiꝰ fame collapsam dedi eti
aꝫ trecētos ei solidos p q̄bꝯ se et
maritū et filios non solū seruitu
ti s̄ et supplicijs asserebat obno-
xios ꝗ ēuocata ad cīutatē oēs eos
data pecunia liberauit Tunc prē
Pafuntius Ego inquit nihil tale
gessi tamen credo etiam ad te p
uenisse qd̄ celebre Pafūncij no-
men inter monachos habeatur
Fuit eī m̄ nō mediocris studij vt
vitā meā in hmōi excolerē disci-
plīs De⁹ igit᷑ m̄ d̄ te ēuelauit qꝫ
nihil mi⁹ apd̄ deū meriti hēas ꝙ
ego · Quia ergo vides frater te

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-135/0018
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG